

"...

I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

İptal ve yürürlüğün durdurulması istemini içeren 4.2.2011 tarihli dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

II. GEREKÇE

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinde 6086 sayılı Yasayla yapılan değişiklikte yer alan ve dava konusu bölümlerin, aşağıda gerekçesi açıklandığı üzere, Anayasanın 2 nci ve 10 uncu maddelerine aykırılığı söz konusudur.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken temel hukuk ilkeleri ve Anayasanın bulunduğu bilincinde olan devlettir. Bu bağlamda hukuk devletinde yasa koyucu yalnız yasaların Anayasaya değil, Anayasanın da hukukun evrensel temel ilkelerine uygun olmasını sağlamakla yükümlüdür.

Hukukun temel ilkeleri arasın da yer alan eşitlik ilkesine ise Anayasanın 10 uncu maddesinde yer verilmiştir. Buna göre yasa önünde eşitlik ilkesi hukuksal durumları aynı olanlar arasında söz konusudur. Bu ilke ile eylemli değil, hukuksal eşitlik öngörülmüştür. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin çiğnenmesi yasaklanmıştır.

'Yasa koyucu Anayasanın 2 nci ve 10 uncu maddelerinde öngörüldüğü üzere Anayasada güvence altına alınmış temel hak ve özgürlükleri koruma yükümü çerçevesinde temel hak ihlallerini yaptırım altına almak zorunda olduğu gibi, toplumsal ve siyasal yapıyı korumak amacıyla da bazı temel hak ve özgürlükleri sınırlamak suretiyle suç yaratabilir. Yasa koyucu bu çerçevede suç yaratırken koruma yükümünün gerekleriyle bağlı oldu gibi, yaratılan suçla kişilerin temel hak ve özgürlüklerinin sınırlandırıldığı durumda 13 üncü maddedeki kayıtlara bağlıdır. Yaratılan suçlara uygulanacak ceza miktarı da Anayasanın konuya ilişkin kuralları başta olmak üzere, ceza hukukunun ana ilkeleri ile ülkenin genel durumu, sosyal ve ekonomik hayatın gereksinimleri göz önüne alınarak saptanacak ceza politikasına göre belirlenir. Bu nedenle Yasa koyucunun ceza politikasının, öncelikle Anayasanın 2 nci maddesinde nitelikleri, 5 inci maddesinde de temel amaç ve görevleri belirtilen hukuk devleti ilkesine ve anılan maddelerde yer alan adalet ilkesine ve 38 inci maddedeki güvencelere uygun olması gerekir. Bu doğrultuda ceza önlemiyle toplumsal barışı amaçlayan Anayasa, suçların niteliği, işlenme biçimi ve kamu düzeni için yarattığı tehlikeyi gözeterek ne miktar ceza verileceğinin ve hangi ceza tedbirlerinin ne yolda uygulanacağını saptanmasını yasa koyucuya bırakmıştır.

Yasaların kamu düzeninin kurulması ve korunması kamu yararının sağlanması amacına yönelik olması, genel, objektif, adil kurallar içermesi ve hakkaniyet ölçütlerini gözetmesi hukuk devleti olmanın bir gereğidir.' (AYMK. 27.09.2006 tarihli, E.2004/63, K.2006/94).

Kamu görevi ile görevlendirilen kişi, bu kamu faaliyetinin yürütülmesi sırasında, görevinin gerekli kıldığı yükümlülöklere uygun hareket etmek zorundadır. Kamu düzeni ve yararını gözeten kamu faaliyetlerinin gerek eşitlik, gerek liyakatlılık açısından adalet ve ilkelerine uygun yürütöldüğü hususunda toplumda hakim olan güvenin, inancın sarsılmaması gerekir.

Kamu görevinde, kişilerin mağdur olmaması, kamunun zarara uğratılmaması, görevi kötüye kullanılarak kişilerin haksız kazanç ve menfaat sağlamamaları esastır. Bu esas, yaptırım yoluyla caydırıcılık ilkesine bağılı olarak ceza hukukunun da konusunu oluşturmuş, Türk Ceza Kanununda görevi kötüye kullanma suçu kabul edilmiştir. Bu nedenlerle gerek yürürlükten kalkan 765 sayılı eski Ceza Kanununun 240 ıncı maddesinde yer alan, gerekse 5237 sayılı yürürlükteki Ceza Kanununun 257 nci maddesinde yer alan düzenlemelerde görevi kötüye kullanma suçunun cezası olarak bir yıldan üç yıla kadar hapis aynen korunmuştur. 5237 sayılı Yasa, önceki ceza yasasını yürürlükten kaldırarak yenilerken, bütönsel bir yaklaşımda hazırlanarak yasalaştığından, görevi kötüye kullanma suçunun cezasının farklılaştırılmayarak korunması, suç ve ceza politikası bakımından önem arz etmektedir.

Ancak, 6086 sayılı Kanunda;

Yöklendiğı kamu görevinin gereklerine aykırı hareket ederek kişilerin mağduriyetine, kamunun zararına sebep olan, kişilere haksız kazanç sağılayan kamu görevlisine verilecek ceza alt sınırı bir yıldan altı aya, üst sınırı üç yıldan iki yıla indirilmektedir.

Yine aynı şekilde yürürlükteki Ceza Kanununun 257 nci maddesinin ikinci fıkrasında, bir kamu görevlisinin kişilerin mağduriyetine sebep olması, kamunun zararına sebep olması, ya da kişilere haksız kazanç sağılaması 'görevin gereklerini yapmakta ihmal ve gecikme göstermek' suretiyle gerçekleşirse mevcut düzenlemedeki altı aydan iki yıla kadar olan hapis cezası, Yasayla üç aydan bir yıla kadar hapis cezası olarak değıştirilmiştir.

Görevi kötüye kullanma suçu, ceza hukuku içindeki yapısıyla, önceki ve yürürlükteki Türk Ceza Yasalarının, memuriyet görevinin kötüye kullanılması suretiyle işlenen özel nitelikteki suçlara ilişkin ceza kuralları dışında, özel olarak düzenlenen suçlar dışında kalan genel bir suçtur. Anayasa Mahkemesi'nin de belirttiğı gibi, Yasakoyucu bu düzenleme ile Türk Ceza Kanunu'nda özel olarak yer verilen zimmet, ihtilas, irtikâp, rüşvet, keyfi muamele gibi suçlar dışında kalan görevi kötüye kullanmaların da cezasız bırakılmasını önlemek istemiştir. Burada, suçun maddi unsuru görevin kötüye kullanılmış olmasıdır. 'Memurların görev ve yetkileri ile bunların nitelikleri, sınırları, gerekleri, yürütölen kamu hizmetini düzenleyen mevzuatta gösterildiğınden her davada memurun, bu mevzuatla çizilen sınırları aşp aşmadığı saptanarak, görevi kötüye kullanma suçunun maddi unsuru belirlenecektir. Bunun yanı sıra, kuşkusuz suçun oluşmuş sayılabilmesi için failin memur olması, eylemin memurun göreviyle ilgili bulunması ve manevi bakımdan kastın varlığı gibi suçun diğör unsurları da aranacaktır' (AYMK. 21.11.2002 günlü, E.2001/332, K.2002/106). Görevin genel nitelikte kötüye kullanılmasını nitelendiren, görevi kötüye kullanma suçunun, kamu düzeni, yararı ve güvenliği yönlerinden önemi yadsınamaz.

257 nci madde kapsamındaki suça yönelik olarak, düzenlenmiş fezleke, açılmış, sürmekte olan veya kararı çıkmış davalar bulunmaktadır. 6086 sayılı Yasanın sürmekte olan soruşturma, kovuşturma ve davalara etki edeceği ve bu soruşturma, kovuşturma ve davalardaki kişilerin lehine çıkarıldığı, böylece Yasanın amacının kamu yararını ve geneli koruma yerine

belirli kişileri korumaya yönelik olduğu kamuoyunda tartışma konusu olmuş, Yasaya güven daha baştan sarsılmıştır.

Yasa ile TCK 257 nci maddede düzenlenen görevi kötüye kullanma suçunun cezasının üst sınırı 2 yıla çekilmek suretiyle 'hükümün açıklanmasının geriye bırakılması' olanağı getirilmiş olmaktadır. Ayrıca yine TCK'nın Hapis Cezasının Ertelenmesi başlıklı 51 inci maddesindeki düzenlemeye göre 'işlediği suçtan dolayı 2 yıl veya daha az süre ile hapis cezasına mahkum edilen kişinin cezası ertelenebilir'. Bu şekilde cezanın üst sınırı 2 yıla çekilmek suretiyle verilecek olan cezalar 'erteleme' kapsamına da sokulmaktadır. Aynı zamanda, 257 nci maddenin birinci fıkrasındaki ceza üst sınırının indirilmesinin yanı sıra, alt sınır da yarı oranda indirilmiş, maddenin ikinci fıkrasında da alt ve üst sınırlar yarı oranda indirilmiştir. Cezalarda indirim yapan bu değişiklikle birlikte, verilmiş olan cezaların infazı önlenecektir.

Yapılan değişikliklerin, ceza hukuku yönünden özellikleri ve etkisi, erteleme yanısıra zamanaşımı yoluyla yargılamayı ortadan kaldırma yönünden daha da önemli hale gelmektedir.

Lehe kanunun tespitinde iki temel ölçüt vardır. Bunlardan ilki 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinde belirtilen husus, diğeri de karma uygulama yasağıdır.

5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 9 uncu maddesi, lehe kanunun belirlenmesinde en önemli düzenlemedir. Kanunun 9/3 maddesine göre, lehe olan hüküm, önceki ve sonraki kanunların ilgili bütün hükümleri olaya uygulanarak, ortaya çıkan sonuçların birbirleriyle karşılaştırılması suretiyle belirlenir.

Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinde ayırım yapılmaksızın 'önceki ve sonraki kanunların ilgili bütün hükümleri'nden bahsedildiğine göre lehe kanunun tespitinde 'önceki kanunlar' ve 'sonraki kanunlar' blok olarak karşılaştırılacaktır. Başka bir deyişle sadece ceza açısından değil cezanın infazı açısından da kanunlar arasında karşılaştırma yapmak gerekecektir. Doktrin ve yargı kararları da aynı görüşe işaret etmektedir. Nitekim 5237 sayılı TCK'nın 7/3 maddesi, erteleme, koşullu salıverme ve tekerrürü derhal uygulama kuralı dışında tutarak, lehe kanun uygulanmasında göz önüne alınması gereken bir düzenleme olarak belirlemiştir.

Yüksek yargı kararlarına göre de, sanık hakkında lehe olan yasa tüm hükümleriyle birlikte olaya uygulanmalı, lehe olan yasanın belirlenmesi ve uygulanması sırasında içtima ve infaz hükümleri de dikkate alınmalıdır. (YCGK. 21.02.1994, 7 - 36/61 kararı, YKD Mayıs 1994), (YCGK. 30.03.2004, 46/78; Y.1.CDK. 15.03.2006, 4653/683). İki yasa arasındaki fark, yalnız ceza bakımından değil, başka bakımlardan da olabilir. Nitekim örneğin, önceki yasa cezanın ertelenmesini olanağını kabul etmediği halde, sonraki yasa bu olanağı tanıyabilir. (Artuk Mehmet Emin - Gökçen Ahmet - Yenidünya A. Caner, Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara, 2006, s.216).

'... Her iki kanun, sorumluluğu veya cezayı etkileyecek erteleme, tekerrür, cezanın ağırlaştırılmasını veya azaltılmasını gerektiren nitelikli haller veya kovuşturma şartları bakımından farklı ise, somut olayda en lehe sonuç veren kanun, lehe kanundur... (Öztürk Bahri - Erdem Mustafa Ruhan, Uygulamalı Ceza Hukuku ve Emniyet Tedbirleri Hukuku, Ankara, 2005, s. 86). Resen kovuşturulan suç, şikayete bağlı suç haline getiren, zamanaşımı süresini

kısaltan yasa lehte yasadır. (Centel Nur - Zafer Hamide - Çakmut Özlem, Türk Ceza Hukukuna Giriş, İstanbul, 2005, s. 103; Özbek V. Özer, TCK İzmir Şerhi, Ankara, 2005, s. 183).

Cezaların alt ve üst sınırlarındaki değişikliğe göre ise alt sınırları aynı, üst sınırları farklı olan cezalarda üst sınırı az olan, üst sınırları aynı alt sınırları farklı olan cezada alt sınırı az olan, üst ve alt sınırları birbirinden farklı ise somut uygulamaya göre belirlenecek ceza lehedir. (YCGK. 31.01.2006, 10 - 10/8, YKD Haziran 2006; Centel - Zafer - Çakmut, s. 103; Öztürk - Erdem, s. 85; Özbek, s. 185). '...Bir suçun işlendiği zamanki yasa ile sonradan yürürlüğe giren yasa birbirinden farklı olduğu taktirde sanık hakkında lehe olan yasa tüm hükümleriyle birlikte olaya uygulanmalıdır. Her iki yasanın sadece lehe olan hükümleri alınıp uygulanamaz.' (YCGK. 21.02.1994, 7-36/61, YKD Mayıs 1994).

'...Önceden verilip kesinleşmiş bulunan mahkumiyetlerin infazı sırasında da sonradan yürürlüğe giren lehteki hükümlerin uygulanacağı açıktır.' (YCGK4.10.1993, 9-185/224)

5728 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kesinleşmiş hükümlerle ilgili olarak anılan yasanın geçici 1/2 inci maddesinde 'Bu Kanun yürürlüğe girdiği tarihten önce kesinleşmiş ve infaz edilmekte olan mahkûmiyet kararları hakkında, lehe kanun hükümleri, hükmü veren mahkemece 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 98 ilâ 101 inci maddeleri dikkate alınmak ve dosya üzerinden incelenmek suretiyle belirlenir. Ancak, hükmün konusunun herhangi bir inceleme, araştırma, delil tartışması ve takdir hakkının kullanılmasını gerektirmesi halinde inceleme, duruşma açılmak suretiyle yapılabilir.' şeklinde bir düzenleme getirilmiştir.

Lehe olan kanun uygulamasının sadece ceza miktarları değil, suçun unsurları, takdiri hafifletici nedenler, erteleme, temel cezanın tespiti, cezanın bireyselleştirilmesi ve dava zamanaşımı hükümleri hakkında 765 sayılı Türk Ceza Kanunu ile 5237 sayılı Türk Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerinin karşılaştırılması, duruşmalı yapılacak incelemeyle işin esasına da girilerek sonuca varılması gerekmektedir. Lehe olan kanunun tespiti ve uygulaması aşamasında daha önce kesinleştiği ileri sürülen hükmün kesinliği ortadan kalkmakta, yeniden doğan yargı aşamasına dönülmekte, davanın esasına girilmek suretiyle yeni bir karar oluşturulması gerekmekte ve bu karara karşı temyiz yolunun açık olduğu kabul edilmektedir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük Kanunu olan 5252 Sayılı Kanunun 10 uncu maddesi uyarınca daha önce kesinleşmiş mahkumiyet hükmü olsa bile, kesinleşmiş mahkumiyet hükmünün infazının ertelenmesi veya eğer başlanmışsa durdurulmasının gerekmekte ve bu konuda tartışmaya yer vermeyecek şekilde açık kanun hükmünün bulunmaktadır. Dolayısıyla TCK madde 257'de yer alan 'görevi kötüye kullanma' suçu nedeniyle hakkında daha önce hükmün açıklanmasının ertelenmesi kararı verilen kimseler açısından da yeni düzenleme lehe hüküm olarak değerlendirilecek ve ilgili madde son düzenlemesi ile uygulanacaktır. Bu durumda, mevcut yargı sisteminin işleyişi göz önüne alındığında ceza zamanaşımının dolması yüksek bir olasılık olarak ortaya çıkmaktadır.

Önceki ve sonraki yasalar karşılaştırılarak sanık lehine olan hükmün uygulanacağına dair ceza hukukunun genel prensibi gereğince Yargıtay'da temyiz aşamasında bulunan davalar, dosyaların sanıklar yararına olan yasa hükmünün yeniden saptanması bakımından yerel mahkemelere geri gönderilmekte ancak, yerel mahkemelere gönderilen dava dosyalarının bu mahkemelerce tekrar karara bağlanıp yeniden temyiz incelemesine alınma süresi Yargıtay'ın ağır iş yükü nedeniyle 3 yıla kadar uzayabilmektedir. Özellikle 01.06.2005 tarihinden önce işlenen ve temel olarak 5 yıl, uzamış 7,5 yıllık zamanaşımı süresine tabi bulunan suçlara ilişkin

olarak lehe uygulama için mahalline gönderilen dava dosyalarının da ceza zamanaşımına uğraması kaçınılmazdır. 6086 sayılı Yasayla yapılan, ceza alt ve üst sınırlarındaki indirim, bu yönüyle aklanma anlamına gelmekte olup adil yargılanma hakkını ihlal eden bir sonuç yaratmakta, hukuk devletinin olmazsa olmazı 'yargı' denetimi işlevsiz hale getirilmektedir.

257 nci maddedeki cezaların indirilme gerekçesi makul ve haklı bir nedene dayanmamaktadır. Değişiklik gerekçesinde, 'ayrıca, pek çok ülke ceza kanunlarında genel, tali ve tamamlayıcı bir suç olarak görevi kötüye kullanma suçuna yer verilmemiştir. Yeni Türk Ceza Kanununda ise, izlenen suç siyaseti gereğince, genel, tali ve tamamlayıcı bir suç olarak, görevi kötüye kullanma suçu tanımına yer verilmiştir. Ancak, bu suç için öngörülen ceza miktarları yüksek olmuştur. Aynı Bölümde yer alan suçlar arasındaki dengeyi sağlamak için, bu suça ilişkin ceza miktarlarında indirim yapılması gereği ortaya çıkmıştır' denilmiştir. Suç ve ceza arasındaki dengenin, her suçun kendi niteliğiyle değerlendirilmesi gerekirken, 'aynı bölümde yer alan suçlar arası denge' gerekçesiyle cezaların indirilmesi, bu indirimin ceza yasası yürürlüğe girdikten sonra yapılması, ne aynı bölümdeki bütünlükle ne de hukuk devleti ilkeleriyle örtüşmemektedir.

Cezanın alt ve üst hadlerine dair yapılması öngörülen indirimler neticesinde gerek halen yargılaması devam eden gerekse yargılaması neticelenmiş ve infaz aşamasına gelmiş/infazına başlanmış suçlar açısından erteleme veya hükmün açıklanmasının geri bırakılması müesseselerinin söz konusu olabileceği dolayısıyla da görevi kötüye kullanma suçunun ve giderek yolsuzluğun teşvik edildiği ve ceza adaleti açısından olumsuz sonuçlar doğmasına neden olunabileceği de gözden uzak tutulmamalıdır. Görevi kötüye kullanma suçuna ilişkin ceza hadleri açısından yapılacak indirimle genel olarak kanunların genelliği ve soyutluğu ilkesine aykırı kanunlaştırmaya neden olunmuştur.

Ceza hukukunda, cezaların amaçlarından bir tanesi ve en önemlisi kuşkusuz kanunda suç olarak belirlenen fiillerin işlenmesinin engellenmesi, yani caydırıcılığıdır. Bu nedenle suç ile ceza arasında mutlak suretle bir orantı olmalıdır. Kamu görevi yapmakta olan kişilerin de, kanunda suç olarak sayılan fiilleri işlememesi için, caydırıcı ve orantılı bir cezanın olması kaçınılmazdır. Türkiye'de 'görevi kötüye kullanma' suçu çok sık işlenen bir fiildir ve bu fiilde azalma da gözükmemektedir. Bu nedenle, bu suçun cezasında indirim gitmek, hukuka ve nesnellığe aykırı olacak, amaçla araç arasındaki ölçü bozulmuş olacaktır.

Haklı bir neden yokken, ceza hukukunun genel bütünlüğü içinde belirlenmiş bir cezanın alt ve üst sınırı indirilerek, suç ve ceza arasında var olması gereken adil denge bozulmakta, hukuka ve yargıya güven sarsılmaktadır. Suçlar için değişik cezalar öngörülürken, bu suçlara verilecek cezalardan beklenen hukuksal yararın göz önünde bulundurulması gerekir. Suç ve ceza arasındaki dengeyi bozan düzenleme yasa koyucunun takdir yetkisi içinde kabul edilemeyeceğinden hukuk devletine aykırılık oluşturacaktır.

Öte yandan, değişik 257 nci maddenin uygulamaya geçirilmesiyle, yargılaması gecikerek zamanaşımına uğrayanlarla, yargılaması gecikmeyenler ve davası ceza uygulamasıyla sonuçlananlar arasında da Anayasanın 10 uncu maddesindeki 'eşitlik' ilkesi zedelenmiş olacaktır.

Açıklanan nedenlerle, 26.09.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 257. maddesinin; (1) numaralı fıkrasının, 6086 sayılı Kanunun 1. maddesi ile değiştirilen 'altı aydan iki yıla kadar' bölümü ile (2) numaralı fıkrasının, 6086 sayılı Kanunun 1.i maddesi ile

değiştirilen 'üç aydan bir yıla kadar' bölümü, Anayasanın 2 nci ve 10 uncu maddelerine aykırı olup, iptalleri gerekmektedir.

III. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

Hukuk devletine aykırı olan, temel hak ve özgürlükleri ölçsüzce sınırlandıran ve Anayasaya açıkça aykırı olan bir düzenlemenin, uygulanması halinde, sonradan giderilmesi olanaksız zararlara yol açacağı çok açıktır.

Öte yandan, anayasal düzenin en kısa sürede hukuka aykırı kurallardan arındırılması, hukuk devleti sayılmanın da gereğidir. Anayasaya aykırılığın sürdürülmesinin, bir hukuk devletinde subjektif yararların üstünde, özenle korunması gereken hukukun üstünlüğü ilkesini de zedeleyeceği kuşkusuzdur. Hukukun üstünlüğü ilkesinin sağlanamadığı bir düzende, kişi hak ve özgürlükleri güvence altında sayılamayacağından, bu ilkenin zedelenmesinin hukuk devleti yönünden giderilmesi olanaksız durum ve zararlara yol açacağına duraksama bulunmamaktadır.

Anayasanın hükümlerine açıkça aykırılık taşıyan ceza düzenlemesinin uygulamaya geçmesi durumunda, evrensel hukuk ilkeleri, zamanaşımı ve eşitsiz ceza uygulaması nedenleriyle telafisi imkansız zararlar doğacaktır.

Bu zarar ve durumların doğmasını önlemek amacıyla, Anayasaya açıkça aykırı olan iptali istenen bölümlerin, iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin de durdurulması istenerek Anayasa Mahkemesine dava açılmıştır.

IV- SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle, 26.09.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinin;

a) (1) numaralı fıkrasının, 08.12.2010 tarihli ve 6086 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile değiştirilen 'altı aydan iki yıla kadar',

b) (2) numaralı fıkrasının, 08.12.2010 tarihli ve 6086 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile değiştirilen 'üç aydan bir yıla kadar' bölümlerinin;

Anayasanın 2 nci ve 10 uncu maddelerine aykırı olduklarından, iptallerine, Anayasaya açıkça aykırı olmaları ve uygulanmaları halinde giderilmesi güç ya da olanaksız zarar ve durumlar doğacağı için, iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz."